

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/9/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315010210
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2315010210.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci obžalovaného S. Y., nar. X.XX.XXXX v F. W. F., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 26.10.2015, č.k. 1T/38/2015-91, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. novembra 2016 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. Y., nar. X.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 26.10.2015, č.k. 1T/38/2015-91 bol obžalovaný S. Y. uznaný za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 04.07.2014 od presne nezisteného času od 12.20 h. v meste L. na Z. ulici u seba neoprávnene prechovával 8 kusov papierových skladačiek s obsahom heroínu s celkovou hmotnosťou 552 mg, s priemernou koncentráciou heroínu 8,1 % hmotnostného, čo predstavuje 45 mg absolútneho heroínu, ktoré množstvo na základe expertízy kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ako aj výsluchu znalca zodpovedá najmenej 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom heroín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 171 ods. 1, § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Samosudca okresného súdu odôvodnil písomne vyhotovený rozsudok v rozsahu č.l.91-95 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného S. Y., svedkov, znalca KEÚ PZ Bratislava, prečítaním znaleckého posudku a obsahu dôkazného spisového materiálu. Okresný súd pri konštatovaní viny obžalovaného vychádzal predovšetkým z výpovedi svedkov L. N. a H. V., keďže nezistil dôvod, aby výpovede týchto svedkov hodnotil ako nevierohodné. K tomuto okresný súd uviedol a bol toho právneho názoru, že v inkriminovanom čase a mieste svedkovia L. N. a H. V. ako operatívny pracovníci kriminálnej polície postupovali pri operatívno-pátracej činnosti v intenciách zákona o policajnom zbore. Okresný súd uviedol, že v danom prípade sa jednalo o lokalitu, čo je aj všeobecne známe, s výskytom drogovej trestnej činnosti. Okresný súd doplnil, že v prípade dôvodného podozrenia z takejto trestnej činnosti boli policajti

oprávnení kontrolovať totožnosť podozrivej osoby, pričom zavinenie obžalovaného bolo vyhodnotené ako priami úmysel.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ihneď po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní (č.l. 90 spisu) zahlásil obžalovaný S. Y. odvolanie čo do výroku o vine a treste, pričom podané odvolanie odôvodnil obžalovaný S. Y. prostredníctvom svojho obhajcu v rozsahu č.l. 96-105 spisu. Prokurátor sa vzdal práva na podanie odvolania.

Obžalovaný S. Y. prostredníctvom svojho obhajcu v písomnom odôvodnení odvolania namietol absolútnu nezákonnosť získaných dôkazov, keďže obžalovaný S. Y. bol predvedený za účelom zistenia totožnosti a nebol poučený o svojich právach a osobná prehliadka nebola vykonaná so súhlasom prokurátora; obžalovaný S. Y. bol vylúčaný ako svedok a bol konfrontovaný ako svedok s iným svedkom. Argumentoval, že určenie obvykle jednorazovej dávky je otázkou právnou, pričom Kriminálny a expertízny ústav PZ určil počet obvykle jednorazových dávok najskôr na 8 a potom na 2,5 až 4. Vytkol, že uznesenie policajta o začatí trestného stíhania bolo doručené oneskorene prokurátorovi, keďže uznesenie povereného príslušníka policajného zboru o začatí trestného stíhania datované 4.7.2014 bolo doručené na Okresnú prokuratúru Galanta dňa 10.7.2014, čo je v rozpore s § 199 ods. 1 Trestného poriadku. Poukázal na negatívny výsledok skúmania sterov rúk na prítomnosť drogy, keďže Kriminálny a expertízny ústav PZ nezistil prítomnosť drogy na steroch rúk. Namietal rozpor výroku s odôvodnením, keďže vo výroku je uvedený nepodmienečný trest a v odôvodnení je uvedený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorý výkon bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Uviedol, že vzhľadom na procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní už v prípravnom konaní, ktoré nie je možné napraviť ani v konaní na súde, nie je náležité zistený skutkový stav. Na záver navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby obžalovaného S. Y. spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavili všetky predvolané osoby.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry považovala rozsudok za zákonný a z toho dôvodu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu predniesol odvolací návrh v súlade s písomným a navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 písm. b), písm. c) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Obžalovaný sa vyjadril, že sa cíti stále nevinný.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Trestného poriadku.

V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Trestného poriadku preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Trestného poriadku.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného S. Y. nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že :

- dňa 4.3.2015 prokurátor okresnej prokuratúry podal podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na obžalovaného S. Y. pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona
- dňa 6.3.2015 okresný súd vydal trestný rozkaz, ktorý bol doručený dňa 11.3.2015 okresnej prokuratúre a dňa 21.3.2015 obžalovanému S. Y.
- dňa 30.3.2015 obžalovaný S. Y. prostredníctvom svojho obhajcu podal odpor proti trestnému rozkazu na Okresnom súde Galanta

· okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného S. Y., svedkov L. N., H. V., znalca kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava mjr. Ing. Mareka Kolož-váryho, čítaním listinných dôkazov a to zápisnice o ohliadke miesta nálezu, fotodokumentácie a listinné dôkazy na č.l.44-57 (relácie na obžalovaného)

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uchovanie práva obžalovaného na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržiavania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiadny relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd I. stupňa všetky zákone vykonané dôkazy v intenciách § 2 odsek 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 odsek 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä si niektoré vzájomne odporovali a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný S. Y. spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z toho dôvodu si všetky závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, odvolací súd uvádza :

Pri relevantných poznatkoch o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu, ktorými polícia disponuje v dostatočnom časovom predstihu, vzniká povinnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa Trestného poriadku. V takom prípade možno dôkaz pre trestné konanie získať len trestnoprocesným postupom. Ak však poznatky o trestnej činnosti nie sú polícii dostatočne vopred známe, môže byť výsledok zákonného postupu pri služobnom zákroku (§ 9 ods. 3 zákona o Policajnom zbore) dôkazom v trestnom konaní. (R 47/2013).

Keďže na základe oznámenia spolupracujúcej osoby o tom, že obžalovaný S. Y. s kúpenou drogou vychádza von na ulicu, bola zisťovaná totožnosť obžalovaného S. Y., ktorý sa nevedel preukázať občianskym preukazom, a preto bol obžalovaný S. Y. predvedený najmä za účelom zistenia totožnosti podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších právnych predpisov. Tvrdenie obžalovaného S. Y., že pri predvedení bola uskutočnená osobná prehliadka obžalovaného S. Y. podľa § 102 Trestného poriadku, sa nepreukázalo. Odvolací súd zdôrazňuje, že droga bola nájdená v blízkosti obžalovaného S. Y. zahodená na zemi. Pri predvedení bol odobratý ster z rúk podľa § 155 Trestného poriadku, ktorému sa obžalovaný S. Y. dobrovoľne podrobil, pričom tento dôkaz nebol použitý ani ako usvedčujúci dôkaz a ani ako informácia na ďalšie smerovanie vyšetrovania podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade nejde ani o absolútne nezákonný dôkaz a ani o princíp plodu jedovatého stromu.

Výpoveď obžalovaného ako svedka a konfrontácia obžalovaného ako svedka s iným svedkom z predsúdneho konania na hlavnom pojednávaní nebola čítaná a nie je v napadnutom rozsudku uvedená a nebola použitá ako usvedčujúci dôkaz. V súlade s § 2 ods. 19 Trestného poriadku je obžalovaný S. Y. usvedčovaný výpoveďami svedkov L. N. a H. V. a výpoveďou znalca na hlavnom pojednávaní.

„Obvykle jednorazovou dávkou na použitie“ v zmysle § 135 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Tdo 56/2014 zo dňa 16. decembra 2014).

Národné monitorovacie centrum pre drogy získava z národných zdrojov (NPJ, KEÚ PZ) relevantné, spoľahlivé a porovnateľné informácie, ktoré sa týkajú všetkých stránok drogového fenoménu a každoročne pre EMCDDA vypracováva Národnú správu o stave drogových závislostí a kontrole drog

v Slovenskej republike (ďalej len „správa“). (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Tdo 66/2015 zo dňa 30. marca 2016)

Odvolačný súd konštatuje, že vzhľadom na to, že Trestný zákon neurčuje hmotnostné kritérium pre posúdenie obvykle jednorazovej dávky, určenie pojmu obvykle jednorazovej dávky je na súdnej praxi, z čoho vyplýva, že ide o otázku právnou. Charakter otázky právnej však nebráni, aby súd pri určovaní obvykle jednorazovej dávky prihliadol na odborný názor znalca.

Odvolačný súd ustálil, že i keď uznesenie o začatí trestného stíhania policajta nebolo doručené prokurátorovi v zákonnej lehote 48 hodín podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, uvedená lehota je len poriadková a uvedené nedodržanie lehoty nespôsobilo porušenie práva na obhajobu obžalovaného S. Y..

Odvolačný súd pripomína, že napriek negatívnemu výsledku skúmania sterov rúk na prítomnosť drogy, nie je vôbec vylúčená možnosť, že obžalovaný S. Y. mal v ruke papierovú skladačku, keďže výsledok je ovplyvnený viacerými faktormi. Z výsluchu znalca vyplýva, že to závisí od činiteľov, či si podozrivá osoba utrela alebo umyla ruky, akým spôsobom boli odobraté stery kriminalistickým technikom a aké množstvo drogových látok sa nachádzalo na povrchu skladačky, ktoré mohli kontaminovať ruky osoby.

Odvolačný súd konštatuje, že v odôvodnení napadnutého rozsudku je uvedený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorý výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a zároveň je uvedené zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku v spojení s výrokom napadnutého uznesenia je však zrejmé, že bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z uvedeného vyplýva, že uvedenie podmienene odloženia trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov je potrebné vyhodnotiť ako písársku chybu v zmysle § 174 ods. 1 Trestného poriadku. Uvedená písárska chyba však v žiadnom prípade nespôsobila porušenia práva na obhajobu.

Podľa § 171 odsek 1) Trestného zákona : Kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Okresný súd nepochybil, keď protiprávne konanie obžalovaného S. Y. právne kvalifikoval ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona.

Okresný súd nepochybil ani postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu. Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval priťažujúcu okolnosť v súlade s § 37 písmeno m) Trestného zákona (6 krát súdne trestaný, naposledy dňa 28.11.2011 podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 30.11.2010 sp.zn. 1T/53/2010, skúšobnú dobu mal určenú na 4 roky teda do 28.11.2015, teda prejednávaný skutok spáchal v skúšobnej dobe). Poľahčujúcu okolnosť nezistil. Správne vyhodnotil prevyšujúce priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 171 odsek 1 Trestného poriadku je až na tri roky. Po úprave za použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona (ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu) je trestná sadzba 1 až na 3 roky. Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka. Nepochybil ani tým postupom, ktorým podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (obžalovaný bol naposledy z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený dňa 28.11.2011).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.